

ДА ПРИДОБИЕШ ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън

29 Март 1989

„А освен това всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, заради когото изгубих всичко и считам всичко за измет, за да придобия Христос” (Филипяни 3:8)

Спечелил ли си Господното сърце? Апостол Павел описва смисъла на отказа си от предишния си начин на живот така: „за да придобия Христос”. Той беше напълно пленен от Христос, имаше очи само за Господ.

Защо Павел чувстваше нуждата да „придобие” Христос? Христос вече не само се беше изявил на него, но и в него. Въпреки това Павел се стремеше да придобие Христовото сърце и обич.

Виждате ли цялото същество на Павел – служението му, живота му, самия смисъл на неговия живот? Беше фокусиран само върху това да угоди на Господаря си и на своя Господ. Всичко останало беше измет за него. Аз мисля, че една от причините, че Павел не се ожени, беше за да има повече време да се грижи за „това, което е Господно - как да угажда на Господа” (1 Коринтяни 7:32). Той караше и другите да поемат в същата посока „за да живеете достойно за Господа и да Му бъдете във всичко угодни”. (Колосяни 1:10)

Библейско ли е това – придобиването на сърцето на Исус? Не сме ли всички ние обект на Божията любов въпреки това? Всъщност, благосклонната Му любов се простира към цялото човечество. Но има и друг вид любов – предана любов, каквато има между мъж и жена – и само малцина някога я преживяват.

Тази любов е описана в Песен на песните, където Соломон е даден като преобраз на Христос. В този пасаж Господ казва за невястата Си: „Пленила си сърцето ми, сестро моя, невясто, пленила си сърцето ми с един поглед на очите си, с една огърлица на шията си. Колко прекрасна е твоята любов, сестро моя, невясто! Колко по-добра от вино” (Песен на песните 4:9-10). След това Той казва: „Отвърни очите си от мен, защото ме пленяват.” (6:5). Невястата Му отговаря: „Аз съм на любимия си, и неговото желание е към мен.” (7:10)

Аз вярвам, че Христовата невяста ще се състои от святи хора, които живеят толкова угодно на своя Господ, толкова покорно, толкова отделени от всички останали, че сърцето Му ще бъде запленило. Както е използвана думата в този пасаж, „пленила” означава „да откраднеш сърцето ми”. Последователите на Христос пленяват сърцето Му с един поглед (Песен на песните 4:9). Това е погледа фокусиран само на Христос.

Примерът на Рут.

Книгата на Рут е чудесна история за повярвала езическа слагиня, която плени сърцето на земния си господар. Аз вярвам, че това е пророческа история – послание, което мощно говори днес на нас. Защото ние пленяваме Христос по същия начин, по който Рут плени Воаз.

Когато това послание се задвижи в сърцето ми, аз претърсих библиотеката си, включително и коментарите, но не можах да намеря нито един автор, който вижда духовното и пророческо значение на книгата Рут. Само един автор предполагаше, че понеже Рут е моавка, Бог може би ни казва нещо относно езичниците, които са присадени към лозата.

Но тази книга е много повече от историческа. Павел пише: „А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена.” (1 Коринтяни 10:11). Павел казва, че дори старозаветното обвързване на устата на воловете е написано „несъмнено заради нас” (1 Коринтяни 9:10)

Историята на Рут започва с тези думи: „В земята настана глад.” (Рут 1:1). Затова израилтянина Елимелех, съпругата му Ноемин и двамата им синове Маалон и Хелеон избягаха в Моав. Елимелех умря там, а двамата сина на Ноемин се ожениха за езически жени – Орфа и Рут. Те останаха в Моав още 10 години.

Но Моав беше място на идолопоклонство – събранието на злите, мястото на присмивателите. Самият Моав, на когото беше наречен региона, беше роден след кръвосмешение между Лот и една от дъщерите му. Всъщност името „Моав” означава „блудство”. Точно той изкуши Израел в пустинята в Ситим, след което умряха 24000 души от мор. Бог забрани на евреите да се женят за моавки „защото непременно ще наклонят сърцето ви към боговете си” (3 Царе 11:2)

В духовната сфера се случва същото когато настане глад за Божието Слово – Божия народ се обръща към света, отстъпва пред изкушението на идолопоклонството и се слива с невярващите. Този вид глад води вярващите на други места в опит да намерят нещо, което да задоволи вътрешните им нужди.

Християните днес охладняват и отпадат, понеже не приемат истинска духовна храна. Те ходят на църква, но долапа е празен. Проповедите, които слушат, са плитки – няма месо, няма жива вода, а само развлечения. Хората в Божия дом умират от глад!

Затова църквите ни преливат от прелюбодейство, разводи, рок енд рол, небиблейска психология, ню ейдж евангелие, а младежите ни употребяват наркотици и забременяват. Гладът в църквата ги е закарал в Моав, място на идолопоклонство. А Моав е място, където умират младежите. Синове на Ноемин умряха в Моав.

А в Юдея „ГОСПОД посетил народа Си и му дал хляб” (Рут 1:6). Ноемин чу, че глада в Юдея беше свършил, че Бог за пореден път беше посетил народа Си с изобилие от хляб и благословения. Спомени за отминали благословения нахлуха в душата на Ноемин и тя започна да копнее за святото място. Гадеше й се от Моав, идолопоклонството и смъртта му.

Така че „И тя стана със снахите си и се върна... Затова тя излезе от мястото, където беше... за да се върнат” (Рут 1:6-7)

Орфа и Рут си взеха сбогом с родители, приятели и семействата си. Казаха на роднините си, че си тръгват завинаги, че отиват в Юдея – място, където Бог „посещаваше хората Си!”

Днес за пореден път Господ посещава народа Си.

Гладът отново свърши! Тук, в Таймс Скуеър Чърч, и в други църкви из целия свят излиза чистото Божие Слово. Когато Господ посети народа Си, Той им „дава хляб”.

По време на последния глад за Словото, докато другите бягаха в съвременния Моав – светщина, летаргия, студенина, удоволствия и успех – един свят остатък постоянно беше. Те издържаха самовъзхвалата на телевизионните евангелизатори, гнусната чувственост, която помете Божия дом, глупостта от амвона и подигравките на върналите се към греха християни.

Те се молиха, постиха и ходатайстваха. И сега, Господ е чул вика им и посещава народа Си. Защо Таймс Скуеър Чърч е претърпана с гладни за Словото хора? Защото се е разнесъл слух, че тук се lee Божието Слово. Това е така и на други места, когато се разпространи новината, че някъде има посещение от Бог. Гладът приключи! Бог изпрати хляб от небето и в случай, че още не сте го опитали, излезте от Моав и се върнете там, където Бог посещава народа Си!

Това направиха Ноемин и двете ѝ дъщери. Тяхното тръгване към границите на Юдея изобразява движение към Господ. Те бяха привлечени от Божия Дух, привлечени от новината за Неговото посещение.

Днес по същия начин аз виждам в Духа безброй хиляди хора, които са се запътили към дома, обратно към Христовата пълнота, далеч от шума, празнотата на евангелието на спокойствието и просперитета, двойните стандарти и нерешителността.

Пресичане на границата.

Тъжно е, но половината от онези, които са се запътили към Бог, ще спрат на границата. Няма да избягат, няма да платят цената. Виждам ги в църквата със стотици. Те започват с голяма жар и твърдят, че са гладни, но след това се мотаят на границата между Моав и Юдея.

Както виждаме в Библията, Орфа и Рут стигнаха границата и трябваше да вземат решение. Ще последват ли движението на Божията благодат (Ноемин означава благодат) към Христовата пълнота? Имената им ви дават отговора: Орфа означава „коравовратност”. Рут означава „приятел, спътник”.

На границата се ражда конфликт. Ноемин реши да изпробва посветеността и решението на Орфа и Рут. Решението им да продължат се нуждаеше от нещо повече от емоция, повече от думи. Трябваше да решат да се върнат или да продължат – без обещание за награда и ясно видение за скъпата цена пред тях.

Вместо да проповядва просперитет, спокойствие и успех, Ноемин им нарисова картина на страдание и мизерия, такава, която не предлага никакви земни блага, а вместо това само живот на вяра. Всъщност тя ги окуражи да се върнат в бащините си домове. „И Ноемин каза на двете си снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си. ГОСПОД да ви окаже милост.... всяка в дома на мъжа си.” (Рут 1:8-9)

Това всъщност е Евангелието на Божията благодат, страдание, себеотрицание – кръста. Това е Евангелието, което Христос даде на Павел: „Защото Аз ще му покажа колко много трябва да пострада той заради Моето Име.” (Деяния 9:16) Павел проповядваше: „Защото на вас ви е дадено относно Христос не само да вярвате в Него, но и да страдате заради Него.” (Филипяни 1:29)

Орфа и Рут бяха непоколебими до този момент: „И те издигнаха гласовете си и отново заплакаха. Не, непременно ще се върнем с теб при твоя народ!” (Рут 1:9-10). Вече знаете че Орфа, въпреки многото ѝ сълзи, въпреки всичките ѝ силни думи за продължаване, тя щеше да отпадне и щеше да се върне към идолопоклонството си. Външно, обаче, тя изглежда съкрушена и нежна, като че ли ще се върне към Бог.

Но Орфа не знаеше колко силно е привързано сърцето ѝ към хватката на стария ѝ кръг от роднини, не знаеше, че един идол беше останал в душата ѝ. Сега плачеше, защото беше раздирана между две любви. Тя наистина искаше да продължи, харесваше общението с двете жени, но не беше прерязала връзката си с Моав. Възлюбени, сълзите не са достатъчни. Ноемин знаеше това и подложи двете жени на последно изпитание: „А Ноемин каза: Върнете се, дъщери мои. Защо да идвате с мен? Имам ли още синове в утробата си, че да ви станат мъже? Върнете се, дъщери мои” (Рут 1:11-12).

Вярвам, че Ноемин можеше да види какво става в сърцето на Орфа, в борбата ѝ. Може би си помисли: „Бедното дете! Мисли си, че иска Божията пълнота, но все още е очарована от този свят. Ще се чувства ужасно ако продължи, защото винаги ще се обръща назад!”

И така, Ноемин каза: „Върнете се!” Орфа трябва да беше взела решение в сърцето си след като се беше запитала: „Отхвърлянето, мизерията и отделянето от всичко, което знаем, единствения начин ли е? Не! Ще се върна в Моав и ще служа на Бог по моя си начин! Пак ще обичам тези скъпи светии, но трябва да си оправя живота.”

Библията казва: „И те издигнаха гласовете си и отново заплакаха. И Орфа целуна свекърва си за сбогом” (Рут 1:14). Оригиналният текст добавя „и се върна обратно”.

Някои от вас, които сега четете това, сте на път да си вземете сбогом с братята си. Нещо в сърцето ви ви дърпа – кръг специални приятели или роднини. Но както каза Ноемин за Орфа: „Ето, етърва ти се върна при народа си и при боговете си” (Рут 1:15), по същия начин някой идол държи сърцето ти – нещо от миналото ти, от което не можеш да се отскубнеш.

Трябва да продължиш или да се върнеш обратно!

Нямаш средно положение. Можеш да се движиш в само една от двете посоки – към Моав или към Юдея. Чертата е теглена и трябва да прекосиш границата. От този момент нататък, ние не чуваме за Орфа в Библията. Тя изчезва в сенките на идолопоклонството. Тя вече няма нищо общо с Божието дело и вечните стойности. Голямата Божия грижа сега е Рут.

„А Рут се прилепи към нея (Ноемин) (Рут 1:14). Ноемин се опита да обезкуражи Рут още веднъж за последно, казвайки в стих 15: „върни се и ти след етърва си”. С други думи: „Бързай, Рут! Ако се разбързаш, можеш да настигнеш Орфа. Тя е на път за вкъщи, защо не се върнеш с нея?” Но Рут нямаше да се върне. Думата използвана тук означава слугиня на колене, с ръце около талията на господарката си – като че никога няма да си тръгне. Рут искаше Бог!

Тя положи себе си под крилете на Йехова. Тя искаше да вземе участие в Божието посещение и само смъртта можеше да я спре. „Но Рут каза: Не ме убеждавай да те оставя и да не дойда след теб, защото, където отидеш ти, ще отида и аз, и където останеш, ще остана и аз; твоят народ ще бъде мой народ и твоят Бог — мой Бог; където умреш ти, ще умра и аз и там ще бъда погребана. Така да ми направи ГОСПОД и така да прибави — само смъртта ще ме раздели от теб! И като видя Ноемин, че беше решена да отиде с нея, престана да я уговаря.” (Рут 1:16-18)

Веднага след като Рут пресече границата, тя беше на път да придобие Христос. Нямаше знак, който да я упъти, но ние знаем къде я заведе пътя – право в сърцето на Исус! Рут и Ноемин пристигнаха на мястото на благословения – бедни, одрипани, без да знаят откъде ще се вземе следващия им обяд, но пристигнаха в началото на жетвата.

Рут нямаше една стотинка, нямаше планове за бъдещето, въпреки това тя беше добродетелна жена и беше поверила всичко на Господ. Тя каза: „Нека отида на полето да събирам житни класове” (Рут 2:2). Само най-бедните работеха подобно нещо. Законът повеляваше земевладелците да не събират реколтата в 4-те ъгъла на нивата и да не обират житните класове, така че да остава за бедните. „Когато жънете жетвата на земята си, да не жънеш докрай краищата на нивата си и да не събираш падналите в жетвата си класове. Да не обираш повторно лозето си и да не събираш изпадалите в лозето зърна; да ги оставиш на сиромаша.” (Левит 19:9-10)

Изглежда Рут беше направила лоша сделка. Посвещението ѝ я заведе до мястото на посещението, а тя работеше за минимална заплата. Дори е под линията на бедността.

Това беше кръста на апостол Павел преди да умре: „Защото станяхме за показ на света — както на ангелите, така и на хората. Ние сме безумни заради Христос... Ние и досега гладуваме и жадуваме, и сме голи, и сме бити, и се скитаме бездомни, трудим се, работим, хулят ни... станяхме като смет на света, измет на всичко.” (1 Коринтяни 4:9-13)

След което този възлюбен апостол имаше смелостта да каже: „Затова ви моля настойчиво: бъдете мои подражатели!” (1 Коринтяни 4:16)

Не съжалявайте Рут, защото тя скоро ще придобие Христос! „И тя тръгна... и събираше в полето след жетварите. И случайно попадна в нивата на Вооз, който беше от рода на Елимелех. И ето, Вооз дойде от Витлеем и каза на жетварите... Чие е това момиче?“ (Рут 2:3-5)

Не мислите ли, че писателя на тази история трябва да е смигнал когато е написал, че Рут „случайно“ попадна в нивата на Вооз? Версията на Библията New American Standard казва: „Случи се“. „Случайност“ означава „по случайност, късмет“. Има ли някой християнин, който вярва, че Рут „случайно“ събираше класове в нивата на Вооз, нейния роднина-изкупител? Това по-скоро беше чисто водителство от Святия Дух, защото от момента, в който Рут пресече границата и повери живота си на Бог, тя беше водена свръхестествено.

Представям си как Рут минава през много ниви, някои не чак толкова препълнени, пеейки: „Благодаря ти, Господи, за това, че спаси душата ми; благодаря ти, Господи, че ме изцери... че ми даде великото Си спасение, толкова съм богата, толкова съм свободна...“ След това внезапна нужда я заставя да се обърне надясно и да започне да събира класове в северната част на точно тази нива.

След около 3 часа Вооз решава да провери как тече жътвата. Поглежда към нивата и вижда много млади мъже да събират снопи и бедни слугини зад тях, обиращи падналото. Но се спира, защото очите му попадат на Рут.

„Чие е това момиче?“ – пита той. Той е поразен на секундата и сърцето му скача от радост. Рут е засмяна, добродетелна, толкова различна от останалите. Събирала е от падналото само половин ден преди да привлече погледа на господаря. Този много богат мъж се приближава към нея и казва: „не ходи да събираш класове в друга нива и не си отивай отук, а стой тук при моите момичета.“ (Рут 2:8)

Защо казва това? Защото е запленил от нея. Тя е откраднала сърцето му и той иска тя да стои близо до него. „Нека очите ти бъдат насочени към нивата, където жънат, и ходи след тях. Ето, аз поръчах на момчетата да не те докосват. А когато си жадна, иди при съдовете и пий“ (Рут 2:9). След това той казва на жетварите: „И даже изваждайте за нея класове от ръкойките и ги оставяйте, за да ги събира“ (Рут 2:16)

Кое привлича Вооз към Рут? Тя самата му задава този въпрос: „Защо намерих благоволение в очите ти да ме забележиш, като съм чужденка? А Вооз отговори и ѝ каза: Добре ми беше разказано всичко, което си направила за свекърва си... и как си оставила баща си и майка си, и родината си и си дошла при народ, който по-рано не си познавала.“ (Рут 2:10-11)

Вооз е привлечен от нея, понеже тя вярва в закрилящите Божии криле.

Когато се решим да бъдем само Христови, ние се превръщаме в зеницата на очите Му.

Започваш ли да разбираш? Това, което беше Вооз за Рут е онова, което е Христос за нас – нашия Изкупител-Роднина. В момента, в който се отдалечиш от всичко, което обичаш освен Христос, отделиш се от всичките си бивши идоли, тогава Христовите очи се спират на теб. Точно тогава придобиваш Христос! Губиш света и мимолетната му слава и удоволствия, но печелиш вечната Му любов и слава!

Когато плениш сърцето Му, придобиваш благоволенieto Му. Никога повече няма да гладуваш и да жадуваш във вътрешния си човек! Той ще те води по невероятни, чудотворни пътища. Както и Рут, която изтича у дома, за да каже на Ноемин всички вълнуващи неща, които ѝ се бяха случили, ти ще извикаш Божието семейство и ще споделяш чудо след чудо за това как Бог снабдява нуждите ти. Накрая ще кажеш: „Кой съм аз, че да бъда толкова благословен?”

През 1958, Бог ме призова да оставя провинциалната си църква, да оставя всички, и да изляза със сляпа вяра като отида в Ню Йорк, за да проповядвам на уличните банди и наркоманите. Нямах обещания, видения за величие, нямах никакви пари. А днес мога да свидетелствам – това бяха 30 години на чудеса, 30 години на свръхестествено снабдяване. Знамето Му за мен е любов! Искам само да придобия Христос!

Ето го и краят на историята: Рут се ожени за Вооз, този „много богат човек”. „И Вооз яде и пи, и сърцето му се развесели, и отиде да си легне в края на житния куп. А тя дойде тихо, повдигна завивката откъм краката му и легна... И каза: Коя си ти? А тя отговори: Аз съм слугинята ти Рут. Простри дрехата си над слугинята си, защото си сродник! Тогава той каза: Благословена да си от ГОСПОДА, дъще моя! Последната ти доброта, която показа, е по-голяма от първата..., понеже не отиде след млади мъже, били те бедни или богати. И сега, дъще моя, не се бой. Ще направя за теб всичко, каквото кажеш, защото целият град на народа ми знае, че си добродетелна жена.” (Рут 3:7-11)

Това е било обичай на Изток – слугите да спят в краката на господаря си в перпендикулярно положение, с цел да ги топят. Когато Вооз заспа, Рут легна по този начин, напълно облечена и вероятно се молеше.

В този случай, беше задължение на близък роднина, като „следващ от рода”, да продължи наследството на слугата си и да продължи рода. Роднината правеше това като взимаше дреха или покривало и го слагаше на рамената на слугата, което означаваше „Аз ще те закрилям.”

Вооз направи това за Рут, а тези думи бяха решаващи за нея: „понеже не отиде след млади мъже, били те бедни или богати.” Помислете какво каза Вооз: „Ще ти дам всичко каквото си пожела.” Всяко желание на сърцето ѝ щеше да бъде удовлетворено, понеже тя остана вярна, понеже не се заглеждаше по млади мъже. Не търсеше богатство, успех или блясък. Тя искаше само Вооз. Той ѝ казваше: „Мога да ти вярвам. Любовта ти е истинска. Няма да ме

оставиш заради други, без значение колко са привлекателни те. Ще бъдеш само моя, а аз ще бъда само твой!”

И така, пред портата на Витлеем, пред 10 свидетели, Вооз изкупи наследството на Рут. Той плати всички изисквания към нея и собствеността ѝ. „Тогаво Вооз каза на старейшините и на целия народ: Днес вие сте свидетели, че купих от ръката на Ноемин всичко... И Рут... придобих за своя жена, за да издигна името на умрелия над наследството му, за да не се изличи името на умрелия измежду братята му.” (Рут 4:9)

Това е работата на Кръста. Исус е изчистил всички претенции на дявола към нас и към наследството ни. Вече сме свободни да се оженим за Христос.

„Така Вооз взе Рут и тя му стана жена, и той влезе при нея; и ГОСПОД ѝ даде да забременее и тя роди син.” (Рут 4:13). Името му беше Овид, пращадото на Давид, семето на Христос. Овид... Есей... Давид... Исус!

Придоби ли Рут Христос? Защо Христос стана нейния живот!

Днес ние придобиваме Христос чрез изборите, които правим, за да Му угодим – решения, които доказват верността ни да се прилепим само към Него. Така че при всяко решение питай себе си: „Това ще Му угоди ли? Ще го накара ли да каже на ангелите: „Вижте, възлюбения ми е оставил всичко заради Мен”?

Придобий Христос като напълно се оставиш в грижите Му и почиваш кротко под крилето Му!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Winning Christ](#) / [Да придобиеш Христос](#)